

Kreds (Tvede), der jo i det store og hele er væsentlig enig med mig, skal jeg kun berøre ganske enkelte Punkter og særlig et, det eneste, hvori jeg er uenig med det ærede 6te Medlem for 2den Kreds, nemlig Ændringsforslagene Nr. 38 og 39. Jeg staa der opført mellem Flertallet, hvilket er en Fejl, idet jeg absolut maa tilhøre Mindretallet der og har begæret mit Navn sat paa dèr. Det er sket ved en Forglemmelse, at jeg ikke er kommen til at staa blandt Mindretallets Medlemmer, det er det Mindretal, som bestaar af Koefoed, Lauridsen, Rottbøll og Stilling. Vi have paa dette Punkt gjort den Opfattelse gældende, at Regeringens Opfattelse her maa siges at være den rigtige, og vi kunde for saa vidt dèr fuldstændig have akcepteret Regeringens Forslag, idet der kun er een Ting, i hvilket vor Opfattelse afviger fra Regeringens. Vi ønske ikke en obligatorisk Bestemmelse om, at der skal gaa 4 Uger efter en Barnefødsel, inden en Kvinde maa arbejde indenfor de forskellige Virksomheder, hvori hun arbejder. Vi ønske kun, at Bestemmelsen skal gælde, for saa vidt Lægen ikke erklærer, at det ikke er til Skade hverken for hendes eller hendes Barns Sundhed. Det er det samme som Regeringens Forslag, kun med den Forskel i vort Forslag, at medens Regeringen mener, at den Understøttelse, som skal udbetales, skal udbetales gennem Arbejdsløshedskasserne, saa foreslaa vi Hjælpekasserne. Jeg skal tillade mig paa egne Vegne, og jeg tror ogsaa paa de andre Medlemmers Vegne, at anbefale denne Ændring.

Saa er der kun en lille Bemærkning, som jeg skal gøre vedrørende det, som blev omtalt af det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Tvede) angaaende § 20, hvor jeg staa med til ikke at forbyde Børn, som ikke ere udkrevne af Skolen, at deltage i Arbejdet indenfor de Virksomheder, der ere nævnte her i Loven. Det er for mit Vedkommende ikke af Hensyn til Arbejdsgiverne, men af Hensyn til de Forældre, som have de Børn, der efter en grundig Lægeundersøgelse have Lov til at arbejde der, og jeg tror at maatte sige, at vi ikke kunne gaa til den Bestemmelse, før vi have afskaffet Fattigdommen. Det er vel nok det første, som skulde til, saa kunde vi maaske undvære det andet. Men jeg skal dertil endnu føje, at det er muligt for enhver Kommune, hvor man føler, at der sker Skade ved Børns Anvendelse til saadant Arbejde, hvilket nu finder Sted i meget ringe Grad i Modsætning til, hvad Tilfældet var tidligere, at forhindre det ved at lægge Skoletiden om, idet det

da vil falde bort af sig selv. Det har man gjort adskillige Steder, hvor man har anset Forholdet for skadeligt, og jeg er overbevist om, at det vil blive Tilfældet flere Steder endnu. Jeg tror, at den bekendte Børneven, Dr. Hornemann, har Ret i følgende Udtalelse om Børns Anvendelse i Fabrikker, som jeg med Formandens Tilladelse vil læse op: „I og for sig er Børns Anvendelse i Industriens Tjeneste derimod snarest et Gode, thi der kan ikke være Spørgsmaal om, at pligtmæssigt Arbejde er sundere end Lediggang; en fattig Familie kan trænge til enhver lille Indtægt, som Børns Arbejde kan forskaffe; Børnene selv have godt af nogenlunde tidligt at lære at bruge Hænderne paa en nyttig Maade, og de flinkeste Arbejdere ere de, som tidlig ere blevne oplærte”. Det turde der være Beviser nok for gennem adskillige Aar efter de Sikringsforanstaltninger, der ere truffene mod Overanstrengelse af Børnene og mod, at de komme til at arbejde i daarlige Lokaler uden Varme og Lys; idet der overalt er sørget for dem paa bedste Maade, tror jeg, denne Mand har fuldkommen Ret i, at det er bedre for Børnene selv at staa i gode sunde, luftige, godt ventilerede Lokaler og faa deres Mad paa ordentlige Tider end at komme til et koldt, uhyggeligt Hjem, saa at de ofte tvinges til at drive om paa Gaden. Saaledes ser jeg paa Sagen; jeg tror ikke, det vil være et Gode for Smaafolk som Helhed, om man absolut forbød dette Forhold.

Stilling: Som Medforslagsstiller til Ændringsforslag Nr. 52 kan jeg i et og alt slutte mig til de Udtalelser, der blev fremsatte af det ærede 10de kongevalgte Medlem (Trier). Jeg har siddet som Medlem af Arbejdsraadet under en juridisk uddannet Formand og under en lægekyndig Formand, og jeg kan ikke nægte, at skønt den første var fortrinlig, var den anden ikke mindre fortrinlig. Det forekommer mig, at man lægger et Baand paa Ministeren ved at bestemme, at en Mand, selv om han er særligt egnet dertil, ikke kan blive Formand, naar han ikke er Jurist, og derfor tror jeg, det er rigtigt at stille Ministeren frit i saa Henseende, idet der saa tilforordnes Raadet en juridisk uddannet Person som almindeligt Medlem. Jeg tænker mig f. Eks., at den højtærede Formand for Udvalget (Bramsen) skulde have Lyst til at blive Formand i dette Raad — nogen bedre Formand ere vi vel alle enige om, at vi ikke kunde faa, men hvis denne Bestemmelse vedtoges, kunne vi ikke faa ham til Formand. Saaledes kan der være mange Per-